

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. w W. w pozwie wniesionym w dniu 14 września 2016r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagała się zasądzenia od pozwanej H. M. (1) kwoty 72 354,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie art.95 prawa bankowego wystawiła w dniu 14.09.2016r. wyciąg z ksiąg banku, w którym stwierdziła, że pozwana posiada wymagalne zadłużenie z tytułu umowy pożyczki z dnia 16.04.2015r. w łącznej wysokości 72 354,84 zł, na które składają się należności szczegółowo w tym wyciągu opisane. Wystawienie w/w wyciągu poprzedzone było bezskutecznym wezwaniem pozwanej do zapłaty. Roszczenie strony powodowej stało się wymagalne w dniu 14.07.2016r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 11 stycznia 2017 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 5 akt).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana H. M. (1) wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Wniosła również o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej O. M..

W uzasadnieniu wskazała, że została oszukana przez O. M. i Z. C., którzy namówili ją aby zgodziła się zostać osobą wspomagającą do kredytu, który chciała zaciągnąć O. M.. W biurze kredytowym doradca klienta stwierdziła, że pozwana nie może być osobą wspomagającą, gdyż posiada własny kredyt w A. Banku i zaproponowała aby to pozwana była głównym kredytobiorcą. Pozwana zgodziła się, gdyż O. M. zapewniała ją, że będzie spłacała kredyt jedynie w takiej wysokości ile wynoszą jej dotychczasowe raty w A. Banku. Pozwana wzięła kredyt a pieniądze, które pozostały po spłacie jej kredytu w kwocie ok. 58.000 zł przekazała O. M.. Wówczas O. M. zaczęła jej unikać, nie chciała płacić rat kredytu, odmówiła również podpisania oświadczenia o łącznej kwocie przekazanej jej przez pozwaną. Ponadto pozwana wskazała, że została wprowadzona w błąd przez biuro kredytowe, gdyż przy jej dochodach i posiadanym już kredycie nie miała zdolności kredytowej do wzięcia tak dużego kredytu, który został niezgodnie z prawem bankowym podzielony na dwa banki. Pozwana składała zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wyłudzenia kredytu przez O. M. i Z. C., którzy mieli długi i wszelkie powody aby wyłudzić ten kredyt od pozwanej na spłatę ich zobowiązań.

W piśmie procesowym z dnia 13.03.2018r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko wskazując, że przekazanie przez pozwaną na rzecz innych osób środków uzyskanych z tytułu udostępnionego kredytu pozostaje bez wpływu na zasadność roszczenia w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana H. M. (1) zawarła w dniu 15 kwietnia 2015r. z poprzednikiem prawny powódki (...) Bank (...) S.A. w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...), na mocy której bank udostępnił jej kredyt w wysokości 73.532,72 zł na okres od 15.04.2015r. do 15.04.2025r. z przeznaczeniem na potrzeby konsumpcyjne, zapłatę kosztów kredytu oraz spłatę zobowiązań finansowych pozwanej z tytułu:

- umowy kredytu w banku (...) S.A. w kwocie 38 520 zł,
- umowy kredytu w banku (...) S.A. w kwocie 1836 zł.

W ramach umowy, pozwana zobowiązała się do terminowej spłaty kredytu w 120 równych ratach kapitałowo - odsetkowych wynoszących 977,67 zł (§ 1 ust. 7 umowy).

Stopa oprocentowania kredytu wyrażona została jako zmienne oprocentowanie w stosunku rocznym, które w dniu zawarcia umowy wynosiło 9,90 %.

Zgodnie z §12 ust. 1 umowy w zw. z §9 ust. 2 umowy bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, w tym braku płatności po powstaniu wymagalnej zaległości z tytułu raty kredytu.

dowód: - umowa kredytu gotówkowego nr (...)

z dnia 15 kwietnia 2015 r. wraz z załącznikami – k. 56-60

W tym samym dniu pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego, na podstawie której udzielono jej kredytu w wysokości 70.796,86 zł na okres 108 miesięcy na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych, prowizji bankowych, składki ubezpieczeniowej z tytułu umowy ubezpieczenia oraz na spłatę tożsamyh kredytów, do tych które wymienione zostały powyżej w umowie zwartej z (...) Bank (...) S.A.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - zeznania pozwanej H. M. (1) – k.

76v / 00:17:44-00:21:02/

W związku z połączeniem się (...) Bank S.A. z (...) Bank (...) S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh, (...) Bank S.A. uchwałą z dnia 25 maja 2015 r. przejął (...) Bank (...) S.A. Z dniem przejęcia (...) Bank S.A. wszedł we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank (...) S.A. Tym samym strona powodowa przejęła zobowiązanie pozwanej wobec (...) Bank (...) S.A.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - odpis pełny KRS - 23-31akt

W związku z brakiem terminowych spłat zaciągniętego zobowiązania, strona powodowa, pismem z dnia 16 maja 2016r. wypowiedziała pozwanej umowę kredytu gotówkowego nr (...), która wraz z upływem okresu wypowiedzenia uległa rozwiązaniu.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - wypowiedzenie umowy z 16.05.2016r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru – k. 71-72 akt

Strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku nr (...) z dnia 14 września 2016 r. stwierdzający istnienie wymagalnego zadłużenia pozwanej z tytułu w/w umowy pożyczki w łącznej kwocie 72 354,84 zł, na które składały się:

- niespłacony kapitał w kwocie 67 743,77 zł,
- odsetki umowne w kwocie 3284,45 zł,
- odsetki od zobowiązania przeterminowanego w kwocie 1188,59 zł,
- opłaty umowne w wysokości 138,03 zł.

okoliczność niesporna

a nadto

dowód: - wyciąg z ksiąg banku nr (...)/

AG z 14.09.2016r. – k. 20 akt

W dniu 30 lipca 2015r. pozwana złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oszustwa przez O. M. i Z. C. oraz M. K. polegającego na wyłudzeniu od niej pieniędzy pochodzących z zaciągniętych kredytów w dwóch bankach : (...) Bank S.A. (...) Bank (...) S.A.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2016r. policja umorzyła dochodzenie w sprawie doprowadzenia w okresie od dnia 15 do 16 kwietnia 2016 roku w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem H. M. (1) w kwocie łącznej 57 263 zł, na którą składały się kwoty: 44 463 zł przekazana O. M. i Z. C. i 12 800 zł stanowiąca opłatę za ubezpieczenie kredytów, poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru wywiązywania się z zobowiązania wynikającego z zawartych umów kredytowych w (...) Bank (...) S.A. oraz (...) Bank S.A. o nr (...), t.j. o czyn z art. 286 §1 kk wobec stwierdzenia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, na podstawie art. 17§1 pkt 1 k.p.k.

Rozstrzygnięcie to zaskarżyła zażaleniem H. M. (2).

Postanowieniem z dnia 12 października 2016r. w sprawie o sygn. akt II Kp 422/16 Sąd Rejonowy w Legnicy Wydział II Karny utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

dowody: - zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia

30.07.2015r. - k. 8 akt

- postanowienie SR z dnia 12.10.016r. – k.48-50 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa dochodziła należności z tytułu umowy kredytowej zawartej z pozwaną przez poprzednika prawnego powódki. Podstawę prawną jej roszczeń stanowiły więc postanowienia umowy kredytowej z dnia 15.04.2015r. oraz art.69 ust. 1 i 2 prawa bankowego.

Legitymacja strony powodowej do wystąpienia z przedmiotowym powództwem nie była przez pozwaną kwestionowana i wynikała z następstwa prawnego związanego z faktem połączeniem się banków (...) S.A. z (...) Bank (...) S.A. w trybie art. 492§1 pkt 1 ksh, znajdując tym samym swą podstawę prawną w tym przepisie.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie była kwestia ważności i skuteczności zawartej umowy kredytu. Pozwana podnosiła bowiem, iż kredyt ten zaciągnęła na prośbę innych osób, którym przekazała częściowo uzyskane z niego środki pieniężne.

Pozwana nie kwestionowała natomiast faktu zaprzestania spłaty wskazanego kredytu ani też wysokości zobowiązania pozostałej do spłaty.

W ocenie Sądu okoliczności, na które wskazywała pozwana nie mogły mieć wpływu na ważność zawartej z bankiem umowy kredytu. Pozwana potwierdziła, że podpisała sporną umowę, przekazała dane i dokumenty stanowiące podstawę do jej zawarcia. Miała więc pełną świadomość tego, że podmiotem zobowiązanym do zwrotu kwoty uzyskanego kredytu będzie ona. Co więcej część środków z kredytu przeznaczona została na spłatę zobowiązań pozwanej w A. Banku i banku (...). Pozwana przyznała również, że do stycznia/lutego 2016r. spłacała ten kredyt. Bank nie miał i nie mógł mieć zaś jakiegokolwiek wiedzy na temat ewentualnych ustaleń poczynionych przez pozwaną z osobami trzecimi. Ustalenia te, pozostające poza wiedzą i zgodą banku, nie mogły więc mieć jakiegokolwiek wpływu na treść stosunku zobowiązaniowego istniejącego pomiędzy pozwaną a bankiem – kredytodawcą. Również ewentualne

przekazanie przez pozwaną na rzecz innych osób środków uzyskanych z tytułu udostępnionego kredytu, pozostaje bez wpływu na zasadność roszczenia w niniejszej sprawie. Okoliczności te mogą stanowić jedynie podstawę do formułowania przez pozwaną roszczeń w stosunku do tych osób trzecich.

Nie można również uznać aby oświadczenie pozwanej o zawarciu spornej umowy obarczone były wadą oświadczenia woli w rozumieniu art. 82 i nast.kc.

Z zeznań pozwanej nie wynikało aby zawierając umowę znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli (art.82 kc).

Oświadczenie to nie może być również uznane za pozorne w rozumieniu art.83§1 kc, gdyż stwierdzenie tej wady wymaga ustalenia, że druga strona czynności (w tym przypadku bank) na złożenie takiego pozornego oświadczenia wyrażała zgodę, o czym w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie mogło być mowy.

Nie można również uznać aby pozwana zawarła sporną umowę kredytu pod wpływem błędu w rozumieniu art.84§1 zd. 1 kc. Zgodnie z jego treścią w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli.

Błąd w powyższym rozumieniu musi więc dotyczyć treści czynności prawnej (zawartej umowy kredytu) a więc polegać na fałszywym wyobrażeniu o właściwościach przedmiotu transakcji. W przedmiotowej sprawie nie dotyczył on zaś treści umowy - pozwana miała świadomość tego, że bank wypłaci jej środki, które należy zwrócić wraz z oprocentowaniem i dodatkowymi opłatami w terminach określonych w umowie. Ewentualny błąd pozwanej mógł dotyczyć jedynie pobudki, pod wpływem której zdecydowała się ona na zaciągnięcie kredytu, tj. przekonania o tym, że spłaty kredytu dokonają za nią osoby, którym częściowo przekazała środki z niego pochodzące.

Pozwana podnosiła w swych zeznaniach, że do zawarcia umowy nakłoniła ją osoba trzecia, jednak z zeznań tych nie wynikało, aby działania tej osoby nosiły znamiona groźny bezprawnej (art. 87 kc).

Niezależnie od ustalenia, że oświadczenie pozwanej nie było obarczone żadną z wad oświadczeń woli wskazanych w treści art. 82 i nast. kc, niespornym było również, że pozwana nie złożyła nigdy oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych swego oświadczenia (art.88§1 kc).

Dlatego też Sąd uznał, że zawarta przez poprzednika prawnego powódki z pozwaną umowa kredytu z dnia 15.04.2015r. była ważna i skuteczna. Wypowiedzenie tej umowy nakładało więc na pozwaną obowiązek zwrotu wypłaconych na jej podstawie środków łącznie z odsetkami i opłatami naliczonymi zgodnie z umową.

Ustalając wysokość pozostałej do zapłaty kwoty zobowiązania na 72 354,84 zł sąd oparł się na wyciągu z ksiąg bankowych strony powodowej (k. 20), albowiem okoliczność ta nie była przez pozwaną kwestionowana.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty 72 354,84 zł orzeczono na podstawie art. 481§1 i 2 kc i art. 482§1 kc.

Mając powyższe względy na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Na podstawie art. 194 §1 kpc a contrario Sąd oddalił wniosek pozwanej o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej O. M. albowiem był on bezzasadny. Zgodnie z treścią umowy, w oparciu o którą strona powodowa dochodziła swych roszczeń, O. M. nie była odpowiedzialna względem strony powodowej za zapłatę kredytu udzielonego H. M. (1). Nie mogła więc w niniejszym procesie występować jako strona pozwana. Ewentualne roszczenia H. M. (1) w stosunku do O. M. nie uzasadniały jej udziału w niniejszym procesie w roli strony pozwanej.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Mając na uwadze trudną sytuację finansową pozwanej, która jest emerytką otrzymującą świadczenie w wysokości 1700 zł i posiada wymagalne zobowiązania w dwóch bankach na łączną kwotę ponad 140 000 zł, Sąd obciążył ją jedynie częściowo kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową, tj. jedynie w zakresie opłaty od pozwu w kwocie

905 zł. Tym samym uznał, że pozwana nie będzie zobowiązana do poniesienia kosztów wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej.

Z/

(...)

(...)

(...)

(...)

3. K. (...)

L., (...)